

Sygn. akt II Cz 55/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **(...) Kasy (...)w G. (wierzyciela)**

przeciwko: **R. K. (dłużnikowi)**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 22 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Co 1561/14

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu M. D. z dnia 9 czerwca 2014r. polegającą na odmowie uzupełnienia swojego postanowienia z dnia 8 maja 2014r w sprawie Km 3719/13 i nakazać temu Komornikowi uzupełnienie postanowienia z dnia 8maja 2014r. o należne wierzycielowi reprezentowanemu przez radcę prawnego koszty zastępstwa w kwocie 600 /sześćset / złotych

II zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 130 /sto trzydzieści/ złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego i zażaleniowego.

II Cz 55/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, w sprawie z wniosku wierzyciela (...) Kasy (...)w G. z udziałem dłużnika R. K. o egzekucję świadczenia pieniężnego, oddalił skargę wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Inowrocławiu M. D. w sprawie Km 3719/13 w postaci odmowy uzupełnienia postanowienia o umorzenie postępowania o koszty zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wierzyciel w złożonej skardze na powyższą czynność podnosił, iż Komornik w postanowieniu o umorzeniu postępowania nie uwzględnił kosztów zastępstwa procesowego. Komornik domagał się oddalenia skargi.

Na wstępie swoich rozważań Sąd podkreślił, że postanowienie o umorzeniu postępowania zostało wydane zgodnie z art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Natomiast koszty zastępstwa prawnego wierzyciela zostały uregulowane we wcześniejszym postanowieniu Komornika z dnia 20 listopada 2013 r. Uwzględnienie skargi skutkowałoby tym, że wierzyciel dysponowałby dwoma tytułami wykonawczymi.

W zażaleniu wierzyciel domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniesionej skargi oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje. Wierzyciel stanął na stanowisku, że prawomocne postanowienie o częściowym ustaleniu kosztów egzekucji (w zakresie kosztów zastępstwa prawnego) i obciążeniu nimi dłużnika, wydane przedwcześnie i nieprawidłowo przy wszczęciu postępowania egzekucyjnego, niewykonane w toku tego postępowania, podlega uchyleniu z chwilą prawomocnego umorzenia postępowania egzekucyjnego, któremu winno towarzyszyć ostateczne rozliczenie kosztów. Niewydanie końcowego postanowienia rozliczającego koszty postępowania czy niezamieszczenie w nim rozstrzygnięcia o wszystkich kosztach tego postępowania uprawnia do żądania uzupełnienia tego postanowienia. Powołał się wierzyciel na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 15 października 2004r. II CK 90/04 czy uchwałę z dnia 8 marca 2014r. III CZP 1/13.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Chybiony jest pogląd Sądu pierwszej instancji, że w sytuacji gdyby uwzględnić złożoną w sprawie skargę na czynność Komornika i uzupełnić postanowienie z dnia 8 maja 2014 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego o koszty zastępstwa prawnego wierzyciela w sprawie, to na skutek faktu, iż Komornik ustalił powyższe koszty przy wszczęciu egzekucji postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 r., wierzyciel dysponowałby dwoma tytułami wykonawczymi.

Wskazać należy, że postanowienie z dnia 20 listopada 2013 r. nie jest orzeczeniem, o którym mowa w art. 770 k.p.c. Czynność komornika polegająca na ustaleniu kosztów zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym, dokonana przy wszczęciu egzekucji, ma jedynie walor techniczny i nie stanowi podstawy do obciążenia tymi kosztami dłużnika. Postanowienie w tym zakresie, wątpliwe z punktu widzenia jego zgodności z przepisami regulującymi postępowanie egzekucyjne, nie może zatem stanowić podstawy wyegzekwowania ustalonej nim należności.

Postanowieniem przewidzianym w art. 770 k.p.c. jest natomiast postanowienie dotyczące kosztów postępowania egzekucyjnego wydane w końcowej fazie egzekucji, gdy możliwe jest ich całościowe rozliczenie, w tym ocena nakładu pracy pełnomocnika, którego koszty wchodzi w skład kosztu egzekucji. Dopiero na tym etapie możliwe jest prawidłowe oznaczenie stawki jego wynagrodzenia. A zatem w tym postanowieniu powinny zostać rozliczone wszystkie koszty postępowania egzekucyjnego niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji, niezależnie od tego, czy przy wszczęciu postępowania komornik wstępnie ustalił te koszty, czy też nie, albowiem tylko postanowienie wydane na podstawie art. 770 k.p.c. uprawnia do wyegzekwowania ustalonych w jego treści kosztów egzekucji.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że niniejsze postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Konsekwencją tego rozstrzygnięcia jest uchylenie wszystkich dokonanych czynności egzekucyjnych w sprawie, co wprost wynika z art. 826 k.p.c. Wobec tego uchyleniu z mocy prawa podlegało także postanowienie Komornika z dnia 20 listopada 2013 r. Tym samym, abstrahując od wyżej przytoczonych rozważań, ze względu na treść art. 826 k.p.c., rzeczą Komornika było kompleksowe ustalenie kosztów bezskutecznej egzekucji na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 08.03.2013 r., III CZP 1/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 136), w tym także kosztów zastępstwa wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym, co uszło uwadze Sądu pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylił czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu M. D. z dnia 9 czerwca 2014 r. polegającą na odmowie uzupełnienia swojego

postanowienia z dnia 8 maja 2014 r. w sprawie Km 3719/13 i nakazał temu Komornikowi uzupełnienie postanowienia z dnia 8 maja 2014 r. o należne wierzycielowi reprezentowanemu przez radcę prawnego koszty zastępstwa w kwocie 600 zł (punkt 1).

O kosztach postępowania skargowego i zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądając od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 130 zł (punkt 2).